

เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สำรวจและปรากฏว่ามีเอกสารและการวิจัยอื่นที่มีส่วนใหญ่เดียวกัน หรือคล้ายคลึงกับการวิจัยนี้ได้แก่

ในปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) มอร์แกน (Morgan) ได้เขียนบทความเรื่อง "ครูในฐานะเป็นผู้นำ" (The Teacher as a special Leader) มีความเห็นว่าครูที่สอนแต่ละวิชามีหลักการและวิธีการสอนแปลกแตกต่างกัน โดยเฉพาะวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคการสอนและความสามารถของครูยังสอนจึงจะทำให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีและถูกต้อง เมื่อครูสอนจะเลือกวิธีการสอนใดเหมาะสมอย่างไรก็ตาม ถ้าครูสอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน วัดถูประสงค์ และเนื้อหาวิชานั้นแล้วยอมจะทำในการสอนไม่เกิดผล¹

ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) ได้มีการสัมมนาระดับชาติเกี่ยวกับ "การพัฒนาสาระรับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา" ได้กล่าวสรุปไว้ว่า "ความแตกต่างทางคุณลักษณะของครูผู้สอนย่อมนำมาซึ่งความแตกต่างของความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของเด็กตามโอกาสที่เด็กได้ศึกษาจากครูผู้สอนแต่ละคน ความสำเร็จในการสอนย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ และได้สรุปเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครูผู้สอนไว้ว่า

1. มีความสามารถในการสอนและเป็นผู้นำของเด็ก
2. มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็ก เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก และมีความสามารถนำความรู้ทั้งสองนี้ไปใช้ในการสอนเด็ก

¹ Joy Elmer Morgan, "The Teacher as a Special Leader" J. Am. Assoc. Health, Phys. Educ. & Rec., Vol. 21, No. 9 (December, 1950), p. 18.

3. มีความเข้าใจและความสนใจ
4. มีทักษะทางด้านร่างกาย คือ มีบุคลิกและหัวใจที่ มีความกระตือรือร้น
มีความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมลันนาการต่าง ๆ
5. เป็นผู้มีสัมภาระเด็กอย่างแท้จริง
6. เป็นผู้มีอ่านมีคิด เป็นคนที่ร่าเริงยิ่งแย่มเย่ ใส่มีหักคนคิดที่คือ มีอารมณ์หน้าแน่น
และการสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคม
7. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับประชาชนโดยเฉพาะกับเด็ก²

ในปี พ.ศ.2498 (ค.ศ.1955) เ肯เนธ กรีเยอร์สัน (Kenneth Grierson)
ได้วิจัยเรื่อง "ผลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมในรัฐอัลเบรตตา" โดยการใช้แบบสอบถาม
ตามครุพัสดุศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบรตตา จำนวน 74 โรงเรียน พบว่าโรงเรียน
ส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนการสอน ขาดอุปกรณ์การสอนและสนับสนุน ผู้วิจัยสรุปไว้ว่าช้าในการ
เรียนการสอนจะจัดให้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน³

ในปี พ.ศ.2502 อยุ่น เย็นฤทธิ์ ได้วิจัยเรื่อง "การสอนผลศึกษาในโรงเรียนมัธยม
ปัจจุบันในเขตเทศบาลกรุงเทพ" โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกตพบ
ว่าการผลศึกษาในโรงเรียนยังไม่คืบหน้าที่ควร เพราะไม่มีระเบียบแบบแผน ขาดสถานที่ อุปกรณ์
และมีครุพัสดุศึกษาไม่เพียงพอ⁴

² The National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age and the Athletic Institute, A Report of the National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age, Washington, D.C., The Athletic Institute, 1951, p.29.

³ Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools"
The Alberta Journal of Education Research, Vol.1, No.3(September, 1955), p.34.

⁴ อยุ่น เย็นฤทธิ์, "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลกรุงเทพ"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

ในปีเดียวกัน สังคุ แสนหวีสุข ได้ก็อกซ่าเรื่อง "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" พนوا นักเรียนชอบเล่นกีฬา แท้จริงเรียนยังขาดอุปกรณ์ สถานที่ และครุพัลก็อกซ่าไม่เพียงพอ⁵

ต่อมาในปี พ.ศ.2506 (ค.ศ.1963) คณะกรรมการ ICHPER ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง "พลศึกษาและการจัดเกมส์ในหลักสูตร" (Physical Education and Games in the curriculum) โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาคมสหกิจของสมาคมจำนวน 106 ประเทศ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 48 ประเทศ พนوا ผู้ตอบได้เสนอปัญหาที่สำคัญของการพลศึกษา 2 ประการ คือ

1. ความต้องการในการท้าทายบุคคลที่จะสอนวิชาพลศึกษา
2. ความต้องการ เกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา
ส่วนปัญหาอื่น ๆ รองลงมาคือ
 1. ความต้องการ เกี่ยวกับอุปกรณ์
 2. ความช่วยเหลือในการการเงิน
 3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา⁶

ในปี พ.ศ.2507 (ค.ศ.1964) เทเลอร์ และ วอลเตอร์ (Taylor and Walter) ได้ก็อกซ่าเรื่อง "การวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถามตามครุพัลก็อกซ่าและครุวิทย์ จำนวน 30 โรงเรียนที่อยู่ในเมืองและอีก 30 โรงเรียนที่อยู่นอกเมืองในจังหวัดเชสเชร์เวน (Saskatchewan) พนوا มีโรงเรียนร้อยละ 79 ที่ใช้ครุประชำชนสอนมีร้อยละ 2 ที่ไม่ได้จัดสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จึงมี การวางแผน

⁵ สังคุ แสนหวีสุข, "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

⁶ ICHPER, ICHPER Questionnaire Report Part I : Physical Education and Games in the Curriculum, Washington D.C.: ICHPER, 1963, p.36.

การสอน วิชาการ หรือ ศึกษานิเทศก์พลศึกษาไม่ให้ความช่วยเหลือและจำนวนครุพลศึกษามีไม่เพียงพอ?

ในปี พ.ศ.2508 (ค.ศ.1965) ตอนนา โจ เวอร์คแมน (Donna Jo Workman) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนทักษะทางกลไกระหว่างครุพลศึกษากับครุประชำชน" โดยการเลือกนักเรียนจากโรงเรียน 18 แห่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 200 คน มาทำการทดสอบพมรนักเรียนกลุ่มที่เรียนกับครุพลศึกษามีความสามารถด้านทักษะทางกลุ่มที่เรียนกับครุประชำชน ผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่า ครุที่มีเชิงพาณิชย์ทางพลศึกษาสามารถสอนทักษะทางกลไกให้แก่นักเรียนได้ดีกว่าครุประชำชน⁷

ในปีเดียวกันนี้ เจนส์ และเว็บบ์ (James and Webb) ได้วิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่นั่งต่ำตอนที่เรียนพลศึกษา" (Why Girls "sit out" During Physical Education Lesson : An Investigation) พบว่า ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้นอยู่กับแผนการสอนของครุ และความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าครุพลศึกษามีการวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน⁸

ในปี พ.ศ.2511 อนันต์ อัคชู ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาประมาณการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนตนของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครุพลศึกษาและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษา ใน

⁷ S. Boyd Taylor and Walter H. Worth, "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School" The Alberta Journal of Educational Research, Vol.X, No.2 1964. p.90.

⁸ Donna Jo Workman, "A Comparison in Selected Skills of Children Taught by the Physical Education Specialist and those taught by classroom teacher" Dissertation Abstracts, Vol.20, No.5 1965, p.2581 A.

⁹ James J. Myrle and Webb M. Ida, "why girls "sit out" During Physical Education Lesson" An Investigation Physical Education, Vol.57, No.XXII (November, 1965) p.p.75-81.

ภาคการศึกษาหนึ่ง จำนวน 99 โรงเรียน พนวจจำนวนครุพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์การสอน พลศึกษา ห้องน้ำ ห้องสุขา ยังมีไม่เพียงพอ งานและหน้าที่ของครุพลศึกษามากเกินไป¹⁰

ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) ซิลเวสเตอร์ (Silvester) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" (Attitude to Physical Education in the Elementary School) โดยการใช้แบบสอบถาม ตามผู้บริหาร โรงเรียนจำนวน 172 คน พนวจครูที่ไม่มีผู้ช่วยทางพลศึกษาส่วนใหญ่จะปลดปล่อยให้นักเรียนเล่นตาม ลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีการสอนพลศึกษา ครูที่ได้ศึกษาวิชาพลศึกษามากอย่างจะมี ทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและครูพลศึกษาที่มีผู้ช่วยเป็นจำนวนมาก มีความเชื่อใจในหลักการและวิธีการ สอนพลศึกษาได้ดีกว่า¹¹

ในปี พ.ศ. 2512 กรมพลศึกษาได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาในโรงเรียน" ว่า การจัดการพลศึกษาที่บริบูรณ์นั้นประกอบด้วยปัจจัย 6 อย่าง คือ

1. มีเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียน เช่น สวนสนาน สนามฟุตบอล และแข่งขัน โรงเรียนฟีฟาย
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬาเพียงพอ กับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ห้องเรียน ห้องอุปกรณ์ห้องน้ำ และอุปกรณ์ที่เสียงดี
3. มีครูพลศึกษาได้ดีส่วนกับจำนวนนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพัฒนา สมควรซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียนหรือจัดทำมาพิเศษ
5. บทเรียนพลศึกษาท้องถิ่น วางแผนไว้ให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของ

¹⁰ อนันต์ อัชช, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนตนของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

¹¹ P.J. Silvester, "Attitude to Physical Education in the Primary School" Physical Education, Vol.61, No.183 (July, 1969), p.p.32-36.

ชั้นเรียนโดยทำเป็นโครงการทดลอง แบ่งออกเป็นภาค เป็นรายสัปดาห์และรายวัน

6. ในเวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอตามกำหนดไว้¹²

ในปี พ.ศ.2513 เสนื่อน พิธิกุล ไกวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค้านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครร" โดยใช้แบบสอบถาม ตามอาจารย์พลศึกษาจำนวน 62 คน จาก 26 แห่ง พบว่า ขาดอุปกรณ์การสอน สถานที่ในการสอนพลศึกษา จำนวนอาจารย์-พลศึกษาไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน และอาจารย์พลศึกษาส่วนมากมีความต้องการปรับปรุง¹³

ในปีเดียวกันนี้ มีชัย คุณกูฟี ไกวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนบนในจังหวัดพระนคร" พบว่าอุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ สนามแคมป์ไซด์ ใกล้กับอาคารเรียน ครุพลศึกษามีอยู่ครรสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ สภาพแวดล้อมของสถานที่จัดกิจกรรมไม่เหมาะสม¹⁴

ในปี พ.ศ.2514 สวัสดิ์ ทรัพย์จำรงค์ ไกวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนบนในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครุฑ์สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร จำนวน 140 โรงเรียน ครร 270 คน พบว่าสภาพการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ครรประจำชั้นสอน การดำเนินการสอนขาดหลักการ และวิธีสอนที่ถูกต้อง ขาดการสนับสนุน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอ่านวิทยาความรู้ ขาดครุพลศึกษา มีไม่เพียงพอ¹⁵

¹² กรมพลศึกษา, "การพลศึกษาในโรงเรียน" ข่าวสารพลศึกษา, ปีที่ 1, ฉบับที่ 4 (เมษายน, 2512), หน้า 1-2.

¹³ เสนื่อน พิธิกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค้านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

¹⁴ มีชัย คุณกูฟี, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนบนในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

¹⁵ สวัสดิ์ ทรัพย์จำรงค์, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนบนในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ในปีเดียวกันนี้ เปลงครี เทพกุญชร ไกวจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครชนบุรี" พบว่า ครูใหญ่ส่วนมากไม่ให้การสนับสนุน อุปกรณ์ การสอนสถานที่ และ ครุพลศึกษามีไม่เพียงพอ¹⁶

ในปี พ.ศ.2514 (ค.ศ.1971) กอรี่ (Korri) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา (Minnesota)" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครุที่สอนวิชา พลศึกษาพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียน แหล่งเรียนมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมทาง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของ แหล่งบุคคลได้ ครุพลศึกษามีช้า ไม่สามารถสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน¹⁷

ทอนในปี พ.ศ.2515 (ค.ศ.1972) 海恩 (Hein) ได้สำรวจ "การจัดโปรแกรมวิชาพลนามัยในชั้นมัธยมของรัฐ Hawaï (Hawaii) โดยใช้แบบสอบถาม ตามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมืองรวม 65 โรงเรียน พบรายงานวิหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากครุที่มีพิธีทางพลศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชา พลนามัยไม่เต็มที่ควร ครุนี้ช้า ไม่สามารถสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี¹⁸

¹⁶ เปลงครี เทพกุญชร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครชนบุรี" (ปริญนานิพนธ์มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514).

¹⁷ Lea Jean Korri, "Instructional Problems encountered by Woman Physical Education teachers and their relation to teaching competency as expressed by physical Education Majors in Minnesota" Dissertation Abstracts, Vol.31, No.10 (April, 1971), p.5181 A.

¹⁸ Wilma Speck Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii" Dissertation Abstracts, Vol.33, No.5 (November, 1972), p.2149 A.